

1764.

Copie van een advies d.d. 13 Januari 1764 tussen **dr. Joan Jalink** pro se et qq. aanlegger, tegen

Janna Hallers (*1716) **weduwe van Gerrit van Scheepen**, gedaagde, in zake vordering tot veroordeling van gedaagde o.a. in de betaling ener geldsom ter dispositie van aanlegger wegens belediging van hem door gedaagde.

In contumacieele zaaken voor het weledele gerichte van Kedingen al nogh strijdigh en onbeslist hangende tusschen dr. Joan Jalink, zoo voor hem zelfs ende in qualiteit als verwalter richter van Kedingen aanlegger ter eenre, ende Janna Hallers weduwe van wijlen Gerrit van Scheepen gedaagde en gecontinaceerde ter anderen zijde. Alwaar de aanlegger bij eisch en aanspraake hoofdzakelijk deede poseeren dat de gedaagde in deezen op den 10 november des jaars 1761 tot Markeloo ten huylze van Derk Welmers zoude hebben doen axresteeeren den koopman Jan Schuiter van Holten, dat zich op verzoek van gemelde Jan Schuiter voor hem als borge zoude hebben ingelaaten eene Jan Harmen Heilerzig.

Dat de broeders van de gedaagde met naamen Hendrik en Harmen Hallers daar over te onvreeder zouden geweest zijn ende dat daarop rusie met gemelden Jan Harmen Heilerzig zouden geraakt hebben en met dezelve slaags geraakt zijn.

Dat de gedaagde kort daarop met een groote ijver en gedruys in het huys van gemelde Derk Welmers zoude zijn koomen aanzetten en zich niet ontzien hebben om uit eene obstinate en goddeloose vuylaardigheid op den aanlegger in deszelfs absentie agterbaxen terwijl hij van niets kwaads bewust zoude zijn geweest op de allerschandelijkste wijze in presentie van verscheyden menschen uit te vaaren, niet luidkeels en niet eens, maar bij herhaalinge uit te roepen de richter is een schelm, houdt een schelms gerichte, het gerichte is een Schelmsch, ondeugend, onrechtvaardig gerichte dat zij het daarbij nog niet zoude hebben gelaaten maar vervolgens wanneer vernoomen hadde dat de aanlegger over die tegens hem uitgebraakte eerroovige taal op den 28 november des jaars 1761 condschappen hadde doen ligten, zich al verders zoude hebben durven verstouten om in prasentie van verscheydene getuigen de aller ereronste in jurien bij perseverantie te evomeeren, zeggende en met luyder stemme roepende de verwalter richter dr. Jalink is een schelm, dat wil ik te Goor en Markeloo aan de kerke laten publiceeren dat een ieder zoude moeten bekennen dat de aanlegger met het grootste recht zig over die zoo aan hem aangedaan zoude zijn, atroce hoon en smaad zoude hebben kunnen en moeten refenteeren, dewijl hij toch zoo dezelve hem als een particulier raakende was die met indignatie en veragtinge zoude hebben kunnen passeeren, maar daar hij zich in zijn ampt en bedieninge zoo gevoelig aangetast zoude gevonden heben, hij zig ten hoogsten veragtelijk zoude aanstellen, zoo hij die injurieuse woorden niet ad animum revoceerde, dat de Romeinsche practor tegen onbesonnene kwaadaardige injurianten reeds zoude gevigileerd en een middel ter beteugeling aan de hand gegeven hebben dat de actio injuriarum astimatoria civilis zoude zijn dat vervolgens bij de statutaire wetten tot conservatie en reparatie van een ieders eer ende saam; en tot meerdere beteugeling van boosaardige menschen een tweede middel namelijk de actio ad palinodiam ingevoerd zoude zijn, zoo dat dezelve niet alleen gehouden zouden zijn de injurien te verbeeteren maar ook te recanteeren ende dat de astimatie door den geinjurieerden jure jurando begroot zijnde, vervolgens de richter na den staat der geinjurieerde persoonen naa omstandigheeden van zaaken atrociteit der geleedene hoon daar over zoude moeten decerneeren, dat deeze injurie inter maxime atrocis zoude moeten gehouden worden quia magistratui facta esset.

Doende vervolgens ex dictis dicendis nobilique officio judicis in omissis supplendis omni meliori modo contendende concludeeren.

Dat de onbezonnene grove injuriante bij definitive sententie van dit weledele gerichte zal worden gecondemneerd om die zeer enorme op den impetrant agterbax uitgebraakte scheldwoorden honorabel en profitabel te beeteren.

Honorabel om te compareeren voor deezen weledelen gerichte en aldaar ter prasentie van den impetrant te verklaaren dat haar de uitgesprookene erroovige en smadelijke woorden van ganscher harten leed zijn en

dat van dezelve niet anders weet als alle eer en goed biddende Godt en de heilige justitie en den impetrant om vergiffenisse.

Profitabel mids betalende aan den aanlegger ter zijner dispositie eene summa van duyzend daalders, zijnde de aanlegger en impetrant eerbiedig om met eede te verklaaren dat om een dergelijke, ja vrij meerdere summa van penningen, zoodane atroce hoon en injurie niet weder zoude willen lijden en uitstaan judicis moderamine salvo met ook condemnatie van de onbesonnene injuriante in alle de kosten deezer proceduure hoogheids actie voorbehouden.

Hier over gezien ende met vereischte aandagt overwogen de prothocollaria beginnende den 3 january 1763 ende eindigende den 3 october van hetzelfde jaar onder nr 1 eisch en aanspraake cum documentis sub A, B en C voor den aanlegger geexhibeerd den 3 januari 1763. Onder nr 2 de tweede geexploiteerde citatie bij het reces van den 14 februari 1763 sub A overgelegd onder nr 3 ende eindelijk de reekeningen van den heer aanlegger benevens deszelfs bediendens onder nr 4.

In conformite van den inventaris daarvan geformeerd ende door den procurator Christiaan Hulsken neffens de gesubstitueerden verwalter richter B.J. Knappe getekend binnen Goor den 17 october 1763 ende op alles gelettet waarop in deezen tot administratie van onpartijdige justitie eenigsints te letten stonde inzonderheid dat of wel naar de rechten van het Quartier van Veluwen in deezen overeenstemmende met het Saxische recht, niet noodig zij te onderzoeken of de aanlegger in cas van contumacie zijnen eisch beweezen hebbe, maar genoeg dat er worde ondersocht of de contumacie voor des gedaagdes competenten richter wel ende terecht beklaad zij omdat de pana contumacia volgens die rechten is, condemnatio rei in petitionem actoris cum expensis si de indebito constet testibus Schrassert in commentar ad reform velav cap 9 art 4 num 1 ende seqq et Carpzov in process jur tit 8 art 2 ibid citato, het echter naar de forme van onze Overijsselsche rechtsleeringe volstrekt nodig zij dat men over contumacieele zaken zullende vonnissen naa speure of de aanlegger het fundament zijner intentie ten minsten summarie beweezen hebbe omdat onze heeren wetgeveren boven de strengheid van het Saxische en Veluwsche recht de billijkheid terecht verkiezende bij ons wel geschikte landrecht 1 D tit XII art 3 gestatueerd hebben, dat in cas van contumacie niet te min de aanlegger zijn eisch of aanspraake summarie zal verificeeren en desnoods naar wigtigheid der zaaken met eede verklaaren, niet anders te weeten als dat dezelve oprecht ende warachtig is.

Zoo heeft men het daar voor moeten houden dat volgens rechten en practicq deezer provincie twee pointen bij den richter in zoodaane zaaken in aanmerkinge moeten koomen als daar is voor eerst of de contumacie naar het voorschrift van het landrecht bedongen en erhouden ende alzo de contumacieele proceduure wel en wettigh begonnen, vervolgt en ten einde gebragt is ende ten anderen of de aanlegger zijnen eisch ten minsten summarie beweezen hebbe.

Het landrecht met opzigt tot proceduures in contumaciam van gedaagden voor het indienen van antwoord of exceptie gebiedende in de eerst, tweeden en derde artikels van den aangehaalden titel landrechtens in haar verband en samenhang genomen zijnde.

1. Dat de gedaagde op den dag van rechten tegen welken hij gedagvaard is voor het gericht niet erschijnende de aanlegger deszelfs contumacie in termino zal beklaagen, decreet daarover versoeken en hetzelfde te boek laten brengen.
2. Dat de gedaagde op den veertienden dag daarna aut interim hem niet koomende purgeeren, de aanlegger deszelfs contumacie en uitblijven op dien veertienden dag zal beklaagen, decreet daarover versoeken en hetzelfde te boek laten brengen ten einde de gedaagde van alle declinatoire en dilatoire exceptien als dan verstookten verklaard worde ende dat de aanlegger op denzelven veertienden dag den verweerder ten tweeden maal zal citeeren om op den vierweeksten dag daarna alnoch voor het gerichte te erschijnen ende de aanspraake aan te hooren.
3. Dat de gedaagde ook op die vierweeksten dag niet compareerende de aanlegger wederom deszelfs contumacie en uitblijven zal beklaagen, decreet daarover versoeken en hetzelfde te boek laten brengen. Ten fine de gedaagde in de principaale zaak gecontumaceerd worde laat niet toe dat men aan de wettigheid der forme deezer contumacieele proceduure enigsints zoude twijffelen.

Want leest men de prothocollaria onder nr 1 ende vergelijkt men daarmede de documenten sub C bij eisch en aanspraake ende onder nr 3 men zal bevinden dat de aanlegger op den 3 januari 1763, tegen welken

dag hij Janna Hallers weduwe van wijlen Gerrit van Scheepen op den 31 december 1762 hadde doen dagleggen, volgens relaas van Gerrit van Ommen scholte van Marculo, te vinden onder de memorie van citatie bij den eisch en aanspraake overgelegd sub lit C contumacie bij defect van comparitie of handeling ten profite als naar landrechte bedongen ende zulx ad decretum gesteld heeft ende de gedaagde aangeeischt ende niet zijnde gecompareert, nog jemand haarend weege ook bij decreet van dien dag gecontumaceert is, ten profite salva purga als naar landrechte. Dat vervolgens op den 17 januari zijnde den 14 dagh naa de ergaane eerste contumacie, vermids de gedaagde zich nog op den dag nog in termin gepurgeerd hadde, de aanlegger heeft verzogt dat zij naa voorgaande aaneischnge wederom moge worden gecontumaceerd en van alle declinatoire en dilatoire exceptien versteeken verklaard, voorts tegens den vierweeksten dagh om op zijne ingediende eisch en aanspraake te doen en handelen naar raade, per extractum in gevolge landrechte geciteert dat hij zulx ad decretum gesteld ende bij deezzen weledelen gerichte daar op gedecreteerd is dat, dewijl de gedaagde ten fine voorschreeven naa voorgaande aaneischnge nog jemand haarend wegen is gecompareerd, dezelve wierde gecontumaceerd ende van derzelve declinatoire en dilatoire exceptien versteeken ende de tweede citatie geaccordeerd, midsgaders dat daarvan per extractum aan dezelve kennisse zoude worden gegeven en dat eyndelijk deezze tweede citatie behoorlijk geexploiteerd ende de vierweekste dag ingevallen zijnde op den 14 febr deszelve jaars de aanlegger op deezzen terminsdag in substantie heeft geeischt dat de gecontumaceerde zoude worden aangeeischt en bij non comparitie of defect van reele handeling, behoorlijke purge en refusie van de contumacieele kosten in de zaake ten principaalen verstoken verklaard en hij toegelaaten om te dienen van intendit sivelit dat hij zulks ad decretum gesteld heeft en bij decreet van dien zelve dag bij het gerichte verstaan is dat de gedaagde aangeeischt en zij nog jemand haarend weegen gecompareerd zijnde, dezelve wierde gecontumaceerd ende van de zaake ten principaalen versteeken ende haare partie geadmitteerd om te dienen van intendit si et quando velit.

Wanneer de aanlegger op den 3 october deszelve jaars van het dienen van intendit gerenuncieerd ende eenen korten termin van sluyten omdat daar tegen de prothocollaren vervaardigt mogten worden versogt en het gerichte den termin van sluyten gesteld heeft op den veertienden dagh zoo geweest is den 17 october, waarop dan ook de proceduure ingevolge landrechte gesloten is.

Waarmede het eerste point ter verhandeling voorgenomen afgehandeld zijnde, zal men overgaan tot het ander.

Omtrend welk point men met de condenschappen bij eisch en aanspraake overgelegd sub lit A en B bewezen gevonden heeft dat de gedaagde Janna Hallers weduwe van Gerrit van Scheepen in het huys van Derk Welmers hospes te Markelo ten tijde als Jan Schuiter van Holten naamens haar gedaagde daar gearresteerd was met een grooten ijver en gedruys gekoomen is ende luidkeels heeft uitgeroepen dat de richter een schelm was, houdende een schelmsch en ondeugend gerichte ende dat naa dat de aanlegger daarover condenschappen getrokken hadde, zij gedaagde gezegt heeft dr Jalink of de verwalter richter is een schelm, hij houdt een schelmsche gerichte met bijvoeginge dat wil ik te Goor en te Markelo aan de kerke laten publiceeren.

Terwijl het geen dispuut ter weereld lijd of de gedaagde heeft zich daardoor aan injurie schuldig gemaakt, gelijk uit de optelling van de verscheydene wijzen waarop deezze misdaad begaan wordt, wij vinden in nr 1 instit de injur ende uit de beschrijving daarvan bij Voetius in comment ad tit H de injur nr 1 en andere blijkt ende wel aan eene injurie tot die als zijnde aangedaan aan eenen verwalter richter die door publike gezag aangesteld is en die de plaats des richters bekleed en in zijn afwezen jurisdictie exerceerd ende wel met opzicht tot zijne ampts bedieninge onder de injuria atrox mag en moet geteldt worden, arg nr 9 instit d t conferatur Mullerus in struvium ad tit H de injur en famos libel nr 54 lit vnz, alwaar hij leerd quod injuriam atrocem ex persona committant qui adversus magistralum aut judicem injurias verbales evomunt aut eundem percutiunt et quod veniant hic magistratus nomine omnes quibus jurisdictio aliqua competit. Gelijk het almeede niet anders dan als een stuk dat bij de geene die der rechten en practiq niet geheel onkundig zijn geene bedenkinge altoos heeft, kan aangemerkt worden quod moribus nostris verbalem injuriam passus uno libello cumulare possit actionem ad palinodiam en actionem ad injuria illata astimationem defignans cum in finem certam nummorum quantilatem cum juris jurandi oblatione quod propter tantam majoremve pecuniam tales injurias patinollet quam tamen judex moderatur en quod adeo ut

volgo dicitur contendi simul possit ad amendam honorabilem en profitabilem observante Voetio in commentar ad d tit II num 27.

Zoo dat de conclusie des aanleggers in allen deelen der hedendaagsche rechten conform is. Er is nochtans eene en andere schijnzwaarigheid bij den ondergeschreevenen opgekoomen die uit den wegh dienen geruimt te worden, als naamelijk.

1. Dat de getuigen bij de condschap sub lit A ad art 10 alle spreken van den richter ende het derhalven schijnd dat de injurieuse woorden ten huize van Derk Welmers door de gedaagde uitgesproken niet tegen den verwalter richter Jalink den aanlegger in deezen, maar teegens den heere richter van Kedingen zelve geëvomeerd zijn. Het welk zoo zijnde zoude den aanlegger zekerlijk deswegens geene actie geschaapen zijn.

2. Dat de rechtsgeleerden doorgaands van gedagten zijn dat een aanlegger in cas van injurie de plaatse, het jaar en de maand, waar ende wanneer de injurie begaan is, in zijn libel uitdrukkelijk moet opgeeven als te zien bij Carpzov in practica rerum criminalium part 2 quast 95 nr 35, Gailius obs lib 1 obs 64 ns, Sneidewinus in comment ad ende ult in instit de injurie n ult en dat echter nog de plaats, noch het jaar, noch de maand, waar en wanneer naa het beleggen der condschappen over de eerste injurie de gedaagde den aanlegger geïnjureerd heeft in deszelfs libel is uytgedrukt.

Want men leest des aangaande in den 27 en 28 artikul van den eisch en aanspraake slegts dat de gedaagde van kwaad tot erger voortgaande en haare vuylaardige driften den ruimen en lossen teugel vierende, vervolgens wanneer vernoomen hadde dat de aanlegger als justo dolore commotus over die teegens hem uitgebraakte eerroovige taal op den 28 november 1761 condschappen hadde doen ligten, zich al verder heeft durven verstouten om in prasentie van verscheiden getuigen de aller enormste injurien bij perseverancie te evomeeren. Zonder dat daarbij bepaald worde in wat jaar of maand naa den 28 november 1761 zulx geschied zij.

Dan deeze zullen ras verdwijnen als we maar aanmerken ende wel belangende de eerste dat het bekend is dat de verwalter richters en verwalter schouten ten platten lande door het gemeen wel richters en schouten pleegen genoemd te worden, dat de injuriant door den richter tegen welken zij de voorengemelde injurien uitgebraakt heeft, den richter welke in Kedingen het gerichte houd verstaan heeft, gelijk uit haare woorden zelve af te neemen is, terwijl het bekend is dat niet de heer richter zelve maar de verwalter richter de aanlegger in deezen het gerichte in Kedingen altoos gewoon is te houden.

Daar we noch kunnen bij doen de depositie van den tweeden getuige ad art 7 van de condschap sub lit B, houdende dat zij wel van Janna Hallers weduwe van Gerrit van Scheepen gehoord hadde; de verwalter richter hoeft daar geen condschappen over te trekken dat nb hij een schelm is en een schelmsch gerichte houd, dat duidelijk ziet op de eerste injurie als waarover de verwalter richter Jalink op den 28 november 1761 condschappen getrokken heeft als te zien sub lit A bij eisch en aanspraake ende de depositie van den derden getuige ad dict art vergeleeken met de verklaringe van de andere getuigen aldaar als waar uit schijnd te moeten beslooten worden dat de gedaagde den naam van richter en verwalter richter om den aanlegger aan te duiden, door malkanderen gebruikt heeft, behalven dat de tweede injurie die zeekerlijk tegen den verwalter richter uitgesproken is volgens de aangehaalde depositie sub lit B ad art 7, niet anders dan eene herhaalinge van de eerste schijnd geweest te zijn.

Niemand tog die dit alles te zaamen wickt ende weegd kan twijffelen of de eerste uitgesprookene injurieuse woorden zijn zoo wel tegen den aanlegger gericht geweest als de laatste.

Daar zoo het al anders waare zoude zulx noch niets anders kunnen uitwerken dan dat de gedaagde in deezen in eene mindere amende gecondemneerd wierde, dan waarin zij thans zal moeten verweezen worden; want zij konde zelfs dan de condemnatie in deezen niet ontgaan, dewijl er noch altoos de laatste uitgesprookene eerrovende woorden ten haaren laste zoude blijven zonder dat hem daarvan zoude kunnen bevrijden de tweede schijnzwaarigheid te vooren geoppert.

Men zal tot oplossing van dezelve niet zeggen dat er onder de rechtsgeleerden gevonden worden die van gedagten zijn quod locus et tempus illata injuria in libello exprimi debeant quando actio injuria infamat aut de jure aut de facto, secus si talis actio non infamat naa het getuigenisse van Farinacius in prax et Theor criminalis parte tertia quast 105 nr 388. Noch ook dat er niet ontbreken die willen quod tum denum cum de injuria criminaliter agitur locus et tempus exprimi debeant, naa de aanmerkinge van denzelven

schrijver ter aangehaalde plaats ende dat Voetius in commentar ad tit II de injurus et famos libell n 13 junctis num 14 en 17 van oordeel is dat gelijk de actio pratoria astimatoria, zoo ook de actio ad palinodiam ende gevolgelijk beyde de remedia juris, waarvan zich de aanlegger bediend heeft zijn civile en niet infameerende actien zijn conferatur Carpzov prax quast crim part 2 quast 94 nr 58 et seqq juncto nr 65. Want de reedenen die Leyserus in medit ad pandectas vol 8 spec DXLIV medit 1, 2 en 3 aanvoerd waarom hij vermeend dat tijd en plaats in het libel ook van eene civile actie van injurie uitgedrukt moeten worden en welke zijn quod primo atrocitas atque adeo etiam pana injuria ex loco et tempore astimetur l 7 en 8 l 9 en 11 de injur deinde actio ipsa anito expiret l 5 C de injur denique reus defensionem suam sape in loco et tempore poviat zijn veel te sterk dan dat men met de te vooren aangetoogene rechtsgeleerden en Leyserus dili niet zouden stellen quod libellus in actione injuriarum civili indistincte requivat locum et tempus scilicet anni et mensis.

Dan men zal om deeze schijnwarigheyd niet eenmaal weg te nemen maar aanmerken dat de actien van injurien alhier geïnstituëerd zijn civile actien gelijk te vooren uit Voetius en Carpzovius bewezen is ende dat de gedaagde contumaciter uitgebleeven zijnde, alzoo geene oppositie daarover gemaakt heeft dat tijd en plaatse ten aanzien van de laatst uitgesprokene injureuse woorden in het libel des aanleggers niet uitgedrukt zijn.

Alle de rechtsgeleerden toch zo veel als men over deeze stoffe geraadpleegt heeft zijn van gedagten quod libellus in quo locus et tempus illate injuria non exprimuntur substitit parte non opponente si actio injuria civilis secus vero si criminalis instituta sit.

Men zie maar Gailium obs pract lib 1 d observ 64 nr 6 en 7, Farinacium prax et Theor crim part 3 quast 105 d n 388 vers si vero agatur, Carpzovium in pract rerum crimin part 2 quast 95 nr 35.

Ende dit heeft de actio injuria met de civile actien spruytende uit andere delicten gemeen want jul Clarus sent lib 5 en fin pract crim n 11 leerd ons in het gemeen nopens alle zoodaane actien gebooren uit delicten quod parte non opponente procedat libellus in quo locus et tempus non exprimuntur.

Hiermeede de schijnzwarigheeden te vooren opgegeven uit den weg geruikt zijnde, zal men nog met een woord aanmerken dat men in het bepaalen der amende profitabile op de persoon van den geïnjurieerden en injuriant die zo verre men uit de stukken der proceduure zien kan, eene gemeene vrouwe eene weduwe woonachtig onder Markelo is, op de atrociteit van deeze injurie en verdere omstandigheeden gelettet heben de naar het voorschrift van het recht waarover nagezien kunnen worden Voetius in comment ad tit II de injur en Famos lib num 13 en Wesembecius in comment ad tit H de injurus en Famos libell nr 25 geoordeeld heeft dezelve op eene summa van een honderd goud gulden te moeten bepaalen.

Moetende niemand zich daar over verwonderen dat men de astimatie der injurie door den aanlegger op eene summa van duysend daalders begroot op eene soo veel geringere summa gemodereerd heeft, dewijl het gansch niet ongewoon is dat in zaaken van injurie de astimatie door den aanlegger gedaan bij den richter zeer verminderd worde, Leyserus in medit ad pandect vol 8 specm 563 in corollario heeft zulx al opgemerkt als hij daar schrijft quod Horatius ait parturiunt montes naseitur ridiculus mus. Commode trahi ad actiones injuriarum estimatorias in quibus sape judex estimationem actoris maximam ad minimum redigit.

Aanhaalende een voorbeeld van eene sententie waarbij de Helm stadsche rechtsgeleerden eene injurie door eene aanleggersche geastimeerd op twee duysend op vier daalders getaxeerd hebben.

Eindelijk heeft men de gedaagde meede in alle de kosten deezer proceduure moeten condemneeren omdat een gecontumaceerde, zelfs dan wanneer hij van den eisch des aanleggers wordt vrij gesproken en gevolgelijk veel meer als hij in dezelve gecondemneerd word in de kosten des processes in panam contumacia moet gedoemt worden volgens het uitdrukkelijk voorschrift ten landrechte 1 D tit XII art 4, terwijl men aan haar volgens het voorschrift van hetzelfde landrecht dict tit art B de maandelijksche purge heeft moeten voorbehouden.

Om welke dan en andere reedenen en rechten meer ik als in het weledele gerichte van Kedingen met ingenomen advis van den ondergetekenden rechtsgepromoveerden doende recht verstaat en erkend dat de injuriant en gedaagde in deezen behoord te worden gecondemneerd gelijk gecondemneerd word bij deezen om de op den impetrant agterbax uitgebraakte scheldwoorden honorabel en profitabel te beeteren. Honorabel met te compareeren voor deezen weledelen gerichte en aldaar ter prasentie van den impetrant te

verklaaren dat haar de uitgesprokene en smaadelijke woorden van gantscher harten leed zijn ende dat van dezelve niet anders weet als alle eer en goed biddende Godt de heylige justitie en den impetrant om vergiffenis.

Profitabel mids betaalende aan den aanlegger ter zijner dispositie eene summa van een honderd goudt guldens ad 28 stuyvers het stuk mids de aanlegger met eede verklaare dat in een dergelijke jaa meerdere summa van penningen zoodaane hoon en injurie niet weeder zoude willen lijden en uitstaan met ook condemnatie van de gedaagde en gecontumaceerde in alle de kosten deezer proceduure, taxeerende daartoe boven en behalven de advis en verdere sportul penningen en het copie geld van de sententie, de rekeninge van den aanlegger op eene summa van seven en dertig caroli guldens en veertien stuivers, de rekeninge van den advocaat P. Putman op eene summa van seven en twintig gelijke guldens en sestien stuyvers ende de rekeninge van den procurator Hulsken op eene summa van drie en twintig gelijke guldens en elf stuyvers mids een ieder ten aanzien zijner rekeninge onder eede verklaarringe doe als naar het reglement van den 14 april 1719 art 19 behoord, hoogheids actie onverkort.

Wordende dan nog de gedaagde en gecontumaceerde gereserveerd de tijd van een maand om haar onschuld te doen.

Aldus bij mijn ondergeschreevenen geadviseerd binnen Deventer den 13 januari 1764.

Was getekent Georg Jordens